

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

17. 10. 2011

nro 1036 / 1 / 2 / 2011

3 iä+cHg

Jyväskylän yliopiston hallitukselle,

Pyydän kunnioittavasti tulla huomioon otetuksi Jyväskylän yliopiston rehtorin tehtävää täytettäessä.

Palkkatoivomukseni asettuu sille tasolle, jossa uusimuotoisten yliopistojen rehtorien palkat tällä hetkellä ovat.

Täydennän mahdollisesti hakemustani hakuajan päättymisen jälkeen.

Helsingissä 16.10.2011

Jukka Kekkonen

Oikeushistorian ja roomalaisen oikeuden professori

Helsingin yliopiston hallituksen jäsen

p. 1912 2625, 050-5255652

Mihin suuntaan ja miten kehittäisin Jyväskylän yliopistoa?

16.10.2011

Olen työskennellyt käytännöllisesti katsoen koko aikuisikäni (valmistuttuani oikeustieteellisestä tiedekunnasta 21-vuotiaana) yliopistoissa eri positioissa; Helsingin yliopiston ohella olen ollut Lapin yliopiston ja Madridin Complutense- yliopiston kutsuttuna vierailevana professorina.

Olen intohimoinen yliopistomies; rohkenen sanoa rakastavani tutkimusta ja opetusta. Yliopistojen hallinnosta minulla on kahdentoista vuoden kokemus; kuusi vuotta laitosjohtajana ja sen jälkeen kuusi vuotta tiedekunnan dekaanina. Olin "perinteinen" yliopistoyhteisön valitsema johtaja, jonka hallinto nautti suurta legitimitettä. Tällä hetkellä olen Helsingin yliopiston hallituksen jäsen.

Visioni yliopistojen johtamisesta – ja tarkoitan tässä ennen kaikkea laadukkaita monialaisia tutkimusyliopistoja - nykyisessä toimintaympäristössä on kristallinkirkas. Kaikki yliopistoilla rakentuu tutkimuksen ja siihen perustuvan opetuksen varaan. Siksi rehtorin tärkein tehtävä on luoda optimaaliset edellytykset tutkimukselle ja opetukselle. Mutta miten?

Tehtävä on haasteellinen niukkojen resurssien ja uuden normimaailman (uusi yliopistolaki ym.) luomassa toimintaympäristössä. Tutkimuksen saralla ei synny pikavoittoja; tutkimuksen tekeminen edellyttää "aikaa ajatella" kuten monien yliopistolaisille tehtyjen kyselyjen vastaukset kertovat ja sellaisia resursseja, jotka tekevät pitkäjänteyden työskentelyn mahdolliseksi. Erityisen tärkeänä pidän sitä, että yliopistolaisia kannustetaan tieteidenväliset rajat ylittäviin kokeiluihin ja avauksiin. Tutkimuksen autonomiaa on aiheellista tukea ja vahvistaa kaikin mahdollisin keinoin.

Opetuksen tulisi aina perustua tutkimukseen, mieluiten omakohtaiseen tutkimukseen. Pidän tärkeänä sitä, että kaikki tutkijat myös opettavat; sitä kautta heidän innostuksensa välittyy opiskelijoille. Nopeasti muuttuvassa maailmassa tutkimukselliset valmiudet ja intohimo ongelmien ratkaisemiseen on kaikkein tärkeintä, mitä yliopisto voi (tietojen ohella) opiskelijoille tarjota.

Yliopiston näkökulmasta laadukas uusien opettajien rekrytointi on avainasemassa. Itse alleviivaan etenkin professorien nimityksissä tieteellisen pätevyyden ensisijaisuutta.

Pidän yliopistojen yhteiskunnallisen vuorovaikutuksen vahvistamista elintärkeänä. Tämä vuorovaikutus tarkoittaa sekä yritysyhteistyön tiivistämistä että yliopistojen yhteiskuntavastuun korostamista ja tehostamista jatkossa. Yliopistojen tulee palvella ympäröivää yhteiskuntaa. Tämä tapahtuu käytännössä parhaiten silloin, kun yliopiston tutkimus, opetus ja asiantuntijoiden koulutus kukoistavat.

Vuorovaikutuksen lisääminen luo myös edellytyksiä yliopiston talouden vahvistamiselle – josta huolehtiminen on rehtorin keskeisimpiä tehtäviä. Itse näen alumnitoiminnan aktivoimisessa suuria mahdollisuuksia myös taloudellisesta näkökulmasta.

Haluaisin kehittää Jyväskylän yliopistoa vetovoimaisena ja houkuttelevana työpaikkana. Haluaisin tuoda lisää osallistumisen mahdollisuuksia demokratiaa päätöksenteon rakenteisiin. Näen ongelmallisena uuden yliopistolain (ja johtosääntöjen) yliopistoille tuoman liiallisen ”johtajavaltaisuuden”.

Haluaisin itse kehittää yliopistoa perinteisen autonomian, akateemisen keskustelun ja yliopistoyhteisön jäsenten vaikuttamisen mahdollisuuksien pohjalta. Monet selvityksen kertovat työtyytyväisyyden heikentyneen yliopistouudistuksen jälkeen ja suurimmaksi osaksi sen vuoksi. Tässä kohden haluaisin selvää muutosta nykytilanteeseen. Nykyisten säännöstenkin valossa johtajuuden kulttuurit voivat olla erilaisia. Itse olisin valmis myös ajamaan yleisemminkin sellaisia muutoksia yliopistoja koskeviin säädöksiin, joilla yliopistoyhteisön jäsenten ja eri ryhmien vaikuttamisen mahdollisuuksia lisättäisiin.

Olen oppinut arvostamaan kevyttä ja samalla tehokasta hallintoa. Yliopistoyhteisö toimii parhaiten silloin, kun kaikki sen jäsenet voivat paneutua niihin tehtäviin joiden vuoksi he ovat yliopistolle hakeutuneet.

Olen itse aina tehnyt työtäni korkealla profiililla; olen ollut jo kolmenkymmenen vuoden ajan yksi näkyvimmistä julkiseen keskusteluun osallistuneista yliopistolaisista. Erityisesti olen analysoinut demokratian, oikeusvaltion ja vallankäytön kysymyksiä. Siksi on luonnollista, että haluaisin lähteä korjaamaan yliopistouudistuksen aiheuttamia ongelmia (läpinäkyvyyden väheneminen, demokratiavaje jne.) sekä omassa yliopistossani ja koko Suomen yliopistolaitoksessa.

Olen juuri täyttänyt 58-vuotta ja tunnen olevani elämäni kunnossa. Tutkimukselliset meriittini, lähes koko yhteiskunta- ja humanististen tieteiden kentän kattava osaamisalueeni, (jota ilmentää mm. se, että olin viime hakukierroksella vuonna 2008 Suomen kansallinen ehdokas Firenzessä sijaitsevan European University Institutin rehtoriksi), valtaisa opetuskokemukseni ja monipuolinen akateeminen johtamiskokemukseni ovat vahvuuksiani. Niihin kuuluu myös se, että olen sosiaalisesti ja verbaalisesti lahjakas ja hyvin verkostoitunut kansallisella ja kansainväliselläkin tasolla. Olen myös osoittanut olevani reilu, oikeudenmukainen ja tasapuolinen – myös johtajana toimiessani.

Olen varma, että kykenen johtamaan Jyväskylän yliopistoa menestyksellisesti – yhdessä kaikkien yliopistoyhteisön jäsenten kanssa.

Jukka Kekkonen